

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 3. Castitatis pulchritudò

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

inspirantem, teque exhortantem, ad hoc detestandum vitium fugiendum ob innumeramala & miseras, quas in se continet.

§. 3. *Castitatis pulchritudo.*

HINC ASCENDERE licet ad contemplandam pulchritudinem & amplitudinem Castitatis, triumphantis de hoste adeo potenti: quam tamen non debemus ex ijs, quæ exterius apparent iudicare, sed ad ea, quæ intus habet, respiciendum: clamat enim & apud omnes protestatur: *a nigra sum sed formosa filia Hierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis, nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me Sol.* Vult enim filia Hierusalem dicere: quæ cupitis esse castæ, meamque felicem possessionem pacifice obtinere: attendite, me quidem exterius, & in ijs quæ ab hominibus videntur, esse nigram; interius autem, & in ijs quæ Deus eiusque Angeli vident, pulchram esse & formosam, nigra sum in initijs, cum valde oppugnetur formola tamen in fine, cum victrix evado. Nigra sum ob tristitias & afflictiones, quas in congressibus sustineo; sed formosa ob delicias & solatia, quibus fruor in victorijs: sum nigra sicut tabernacula aspera Cedar, siue Arabum: qui deserta incolunt: eod quoddam carnem castigem ieiunij, cilicij & corporis asperitatibus: sed sum tamen formosa sicut pelles, & candidissima cortina lecti Salomonis, ob candorem, & molitiam, quam hac via in spiritu meo consequor. Caro mea est tanquam tabernaculum Arabum, in quo non alij habitant, quam tortores, qui me persequuntur. Spiritus autem meus est tanquam Regis Salomonis lectus, in quo sponsus Iesus Christus requiescit. Nolite in eo hætere, quod in exterioribus sum nigra: id enim provent ex ardoribus tentationum, ac tribulationum accendentium in corpore meo fomitem, & incentivum peccati, in quo fui concepta; id permittente Soli Iustitiæ, ut nitidior, & candidior evadam. Hæc ait Castitas, ut homines vocet ac inuitet ad ipsam sequendam & amplectendam, & tanquam sollicita & strenua bellatrix suum etiam curram munit contra curram Luxuriæ ad eam oppugnandam ac deiiciendam. Apponit autem in eo quatuor suas rotas abstinentiæ scilicet, ab aliquibus escis, & vino; asperitatem in vestibus; odium rerum, quæ sensus delectant, & amorem laboris, & continuæ occupationis, ne unquam sit otiosa. Equi curram trahentes, sunt Amor Dei, & ipsiusmet virtutis; & spes præmiorum huius & alterius vitæ. Aurigæ sunt Prudentia & Providentia in attendendo, & prospiciendo, quæ necessaria sunt ad fugiendas occasiones; & meditatio veritatum, quæ in diuinis scripturis continentur. Et quoniam caro sæpè rebellat, adhibet calcaria & flagella, quibus opportunè vtuntur: timorem scilicet iudicij diuini, & inferni; & zelum suæ salutis, & honoris cum timore infamix. Non adhibet con-

peum

f.

a Cant. 1. f.

Castitas
nigra est
exterius in
terius vero
formosa.

Curram
contra luxuriam
castitas in-
fruit.

peum, nec flabellum: nam intrepidum potius ostendit os suum Soli, & tentationum ac tribulationum ardoribus. Ac propterea ait: se denigratam esse & laboribus bene assuetam; & in eisdem sustinendis valde fortem ac constantem. Non exornat sese, sicut fornicaria illa Apocalypsis, vestibus sericeis, & preciosis gemmis: quia non querit hominibus placere, sed ipsi Deo: huiusmodi ornamenta non arident. Quod si quando ea admittat ob status decentiam: solet sub eis asperum induere cilicium exemplo gloriosæ illius Virginis ac Martyris Cecilie, quæ et si vestibus, auro intextis, teretur exterius; tenerum tamen corpus cilicio domabat. Hic est preciosus Castitatis currus, qui Carni timorem incutit, ob rerum, quas continet, asperitatem. Ac propterea sponsa dicebat: *b anima mea conturbavit me propter quadrigas & currus Aminadab*: qui sunt virtutes Evangelicæ: & vocantur Aminadab, quod significat spontaneum populi mei, siue dilectum, aut qui magna voluntate populum meum diligit, qui est Christus D. N. cuius hæ sunt virtutes, & cuius amore, Spiritus cum magna oblectatione Castitatem amplectitur, etiam carne tremente. Cum tanto igitur apparatu Castitas bellum gerit contra luxuriam, eius currum confringit, equos eneruat, iugulat attingas, & de omnibus suis hostibus triumphat. Vt autem maiorem resumat animum ad progressum in victoria, dat illi statim eius sponsus stupenda præmia. Loquens enim cum quodam Episcopo, qui in sua Ecclesia tolerabat quosdam impudicos, sequentes doctrinam Balaam, qui dicebat Balac mittere scandalum, mulieres scilicet Moabitas, coram filiis Israel, quæ illos ad fornicandum allicerent: Episcopum, inquam, ipsum exhortatur ad pugnam *dabo manna absconditæ, & dabo illi calculum candidum, & in calculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui accipit*, quasi illi dixerit: pugna viriliter aduersus carnalitatem omnesque eius fautores: si enim victoriam retuleris, remunerabo te manna quodam summæ dulcedinis recondito intra spiritum tuum, etiam si caro eo non delectetur: sed in se erit aded lapidum, vt nullus id possit agnoscere, nisi qui post ipsam victoriam illud delibat: magnus enim Deus noster nostræ imbecillitatis bene conscius, novit (vt Sanctus Gregorius perpendit) neminem posse vitam suam absque delectatione, aut terrena, aut cælesti transigere: cum igitur eius causa & amore tu renuncies carnis voluptatibus: prospere tibi vult, remunerare voluptatibus cælestibus, quæ multo sunt carnalibus præstantiores. Nam (vt sponsa dixit) *d meliora sunt eius verbera vino*, hoc est, suavius multo est lac diuinorum consolationum, quam sit vinum carnalium deliciarum. Et quantum cælum distat à terra, & spiritus à carne, & numers centenarius superat vnitatem; tantum delitiæ Dei eas excellunt, quas adferunt creaturæ. Ac

*Castitas
carnem af-
fligit.*

*b Cant. 6. 11
S. Greg. 10.
& S. Hiero.
li. 1. ad vers.
Iovinianum.*

*c Apo. 2. 17.
Præmia se-
quuntur pu-
gnam con-
tra Luxu-
riam.*

*Li. 18. Mer.
c. 8. in id.
Iob. 27.
Aut poterit
in Omnipotenti delectari.
d Cant. 1.*

Collatio 12.
c. 12. & 13.
Delectatio
nes castita
tis maxima
sunt.
c. 1. Cor. 1. 9.

propterea Cassianus dixit: delectationes perfectæ Castitatis aded esse in-
gentes, vt qui eas non gustauerit, non possit agnoscere: qui autem delibate-
rit, non habebit verba, quibus illas explicet. Tanta enim est eius excellen-
tia, vt e neque oculus viderit, nec auris audiuerit, nec in cor hominis ascenderit, quæ
preparauit Deus ijs qui cum puritate diligunt illum. Aptè autem dicit, non as-
cendere in cor hominis: nam plus quam homo sit necesse est, qui eas sit gusta-
turus excedet enim se ipsum in eo; quod suam carnem omnino sibi subijci-
at. Ad hæc in præmium tantæ victoriæ dat ei Deus calculum candidum cum
illis excellentijs, quas à primi tomi tractatu quarto posuimus. Sed quis cal-
culus magis preciosus, aut candidus, quam ipsa met castitas & puritas à De-
protectione confirmata, & sponsæ nomine exornata? cuius amplitudo ad-
ed est excelsa, vt nullus eam nouerit, nisi sponsa ipsa, quæ illam recipit. Et
quibus in subiectis capitibus differemus.

CAPVT III.

STATVS PERPETVÆ CONTINENTIÆ cœlibibus,
Virginibus, & viduis communis, etiam supra matri-
monij statum excellentiæ.

Duo genera
hominum
sub signis
perpetuæ
continentiæ
sunt.

sess. 24.
con. 10.

21. Cor. 7.
15. 38.

STATVS perpetuæ Continentiæ duo genera personarum complecti-
tur: primum est eorum, quæ eam ita ab infantia sunt professæ, vt ste-
tuerint per totam vitam illam seruare, nec experiri vllam carnis vo-
luptatem illicitam, aut licitam: qualis est in matrimonio: & hæc sunt
quas Virgines appellamus: secundum est earum, quæ post amissam Vir-
ginitatis integritatem: (siue id ex culpa euenerit, siue absque ea) statue-
runt, perpetuò in posterum eam seruare: & vtrunque genus continetur
sub generali nomine continentiæ, quam Latini cœlibatum appellant: quem
horum temporum sectarij summè horrent, ac detestantur: contra quos
Sacrum Tridentinum consilium tale decretum edidit: si quis dixerit, sta-
tum conjugalem anteponendum esse statui virginitatis, vel cœlibatus; &
non esse melius ac beatius manere in virginitate, aut cœlibatu, quàm iungi
matrimonio, anathema sit. Hæc veritas, quæ huius materiæ est fundamen-
tum, confirmabitur in hoc capite rationibus ab Apostolo adductis, dum
tres status inter se confer, & matrimonium in vltimo semper loco ponit. a
De Virginibus, inquit, preceptum Domini non habeo, consilium autem do tanquam
misericordiam consequutus a Domino, vt sim fidelis; existimo ergo, bonum esse ho-
mîni sic esse, hoc est, non ducere vxorem. Qui matrimonio iungit Virginem suam

bene